

1 Δεκεμβρίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ, ΜΕ
ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΦΟΙΒΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙ-
ΣΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8197)

*Έφεση — Αξιολόγηση μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο αναφο-
ρικά με την αξιοπιστία — Δεν επεμβαίνει το Εφετείο, εκτός αν η αιτιο-
λογία είναι ανεπαρκής ή τα ευρήματα δεν δικαιολογούνται από την
μαρτυρία θεωρουμένη στο σύνολό της.*

*Αμέλεια — Συντρέχουσα αμέλεια — Τροχαίο ατύχημα — Θανάσιμος 5
τραυματισμός πεζού από αυτοκίνητο, ενώ ο πεζός περπατούσε για να
πάει στο σταθμευμένο αυτοκίνητό του — Καταμερισμός ευθύνης εξ'
ίσου από το πρωτόδικο Δικαστήριο — Δεν επενέβη το Εφετείο.*

Τη νύκτα της 2.2.87, ο Γεώργιος Γεωργιάδης, συνοδευόμενος από
την Περασφόνη Παπαδοπούλου, βγήκε από την κύρια είσοδο του ξενο- 10
δοχείου Θεοφανώ στην Πάφο και προχώρησε με αγρό βήμα στον δρό-
μο με σκοπό να παρακάμψει το σταθμευμένο αυτοκίνητο PK 918 και να
προχωρήσει προς το δικό του αυτοκίνητο RJ 311, που ήταν σταθμευμέ-
νο στην ίδια πλευρά περίπου 30 μέτρα μακριά. Ενώ ο Γεωργιάδης βρι- 15
σκόταν σε απόσταση 2,60 μέτρα από το αριστερό σύνορο του δρόμου,
0,40 μέτρα δεξιότερα από την νοητή γραμμή του σταθμευμένου αυτοκι-
νήτου, κτυπήθηκε από το αυτοκίνητο FH 596, που οδηγούσε ο Φοίβος
Νικολάου, εκτινάχθηκε και χτύπησε στην πίσω δεξιά γωνία του σταθ-
μευμένου PK 918, υπέστη σωματικές βλάβες και τελικά υπέκυψε στο 20
μοιραίο στις 8.2.87. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχθηκε σαν αληθή
την μαρτυρία της Παπαδοπούλου, ότι το αυτοκίνητο FH 596 οδηγείτο
με μεγάλη ταχύτητα και ότι δεν υπήρχε στιδήποτε και ειδικότερα άλλο

σταθμευμένο αυτοκίνητο προς τα δεξιά που να εμποδίζει την ορατότητα του οδηγού του FH 596, που βρήκε ότι ήταν πάνω από 60 μέτρα. Ενώπιον του Δικαστηρίου υπήρχε η κατάθεση του Χαράλαμπου Χαραλάμπους, ο οποίος στο μεταξύ είχε αποβιώσει, όπου εγίνετο αναφορά σε σταθμευμένο αυτοκίνητο προς τα δεξιά πίσω από το οποίο είχε προβάλλει ο Γεωργιάδης. Ο ίδιος ο Φοίβος Νικολάου δεν είχε αναφερθεί σε τέτοιο σταθμευμένο αυτοκίνητο, ούτε ότι ο Γεωργιάδης είχε προβάλλει πίσω από αυτό. Κατά την διάρκεια της πρωτόδικης διαδικασίας ο Φοίβος Νικολάου απεβίωσε και αντικατάσταθηκε σαν εναγόμενος στην αγωγή από τους διαχειριστές της περιουσίας του. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού αξιολόγησε την μαρτυρία, έκρινε ότι η υπόθεση δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν *dashing case*, ότι τόσο ο Γεωργιάδης όσο και ο Νικολάου ευθύνονταν για το ατύχημα και κατένειμε την ευθύνη εξ' ίσου. Κατ' έφεση, οι εφεσεϊόντες ισχυρίστηκαν ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε προτιμήσει την μαρτυρία της Παπαδοπούλου έναντι της κατάθεσης του Χαραλάμπους και ότι λανθασμένα είχε προβεί στον καταμερισμό της ευθύνης.

Αποφασίσθηκε ότι:

Το Εφετείο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα αξιοπιστίας του πρωτόδικου Δικαστηρίου, εκτός αν ικανοποιηθεί ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής ή ότι τα ευρήματα δεν δικαιολογούνται από την μαρτυρία θεωρούμενη στο σύνολό της. Στην προκειμένη περίπτωση το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά είχε προτιμήσει την εκδοχή της Παπαδοπούλου, διότι η κατάθεση του Χαραλάμπους ερχόταν σε σύγκρουση όχι μόνο με την εκδοχή της Παπαδοπούλου αλλά και με τις δηλώσεις του Νικολάου μετά το δυστύχημα. Ορθά επίσης το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε κρίνει ότι δεν επρόκειτο για *dashing case* και είχε κατανείμει την ευθύνη εξ' ίσου στον Γεωργιάδη και τον Νικολάου.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

30 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Mamas v. The Firm "ARMA" Tyres (1966) 1 C.L.R. 158·

Nearchou v. Papaefstathiou (1970) 1 C.L.R. 109·

Polykarpou v. Polykarpou (1982) 1 C.L.R. 182·

Rousou v. Aristodemou (1989) 1 C.L.R. 12·

35 *Μαυρίδης ν. Dharañgji και Άλλων (1990) 1 Α.Α.Δ. 1013·*

Bullows v. Νεοφύτου, Πολιτική Έφεση 8761, ημερ. 28.1.94·

Carter v. Sheath, The Times - 10 Αυγούστου, 1989·

Rhesa Shipping Co. S.A. v. Edmunds [1985] 1 W.L.R. 948·

Covotsos Textiles v. Serghiou (1981) 1 C.L.R. 475·

Christoforou v. Solomou (1981) 1 C.L.R. 612·

5

Petrou v. Socratous (1988) 1 C.L.R. 595.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Κροινίδης, Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 28 Ιουνίου, 1990 (Αρ. Αγωγής 2137/87) με την οποία επιμερίσθηκε η ευθύνη για οδικό δυστύχημα, ως αποτέλεσμα του οποίου βρήκε το θάνατο ο Γ. Α. Γεωργιάδης, εξίσου στον αποβιώσαντα και στον οδηγό του αυτοκινήτου που κτύπησε το θύμα. 10

Στ. Ερωτοκρίτου (κα), για τους εφεσείοντες.

Χρ. Γεωργιάδης, για τον εφεσίβλητο. 15

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον απόφασης του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία επιμέρισε την ευθύνη για οδικό ατύχημα, ως αποτέλεσμα του οποίου βρήκε το θάνατο ο Γ.Α. Γεωργιάδης, (ο “πεζός”), εξίσου στον αποβιώσαντα και στο Φοίβο Νικολάου, οδηγό του αυτοκινήτου που χτύπησε το θύμα. 20

Ο κύριος λόγος της έφεσης στρέφεται εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου να προτιμήσει την ένορκο μαρτυρία της Μ.Ε.2 - Περσεφώνης Παπαδοπούλου - αντί της κατάθεσης στην Αστυνομία του Χαράλαμπου Χαράλάμπους. 25

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι πρόκειται περί περιπτώσεως απότομης και απρόσπεκτης εισόδου του πεζού στο δρόμο “dashing case”.

Η δικηγόρος που ανέπτυξε την έφεση ενώπιόν μας πρόβαλε, επίσης, ότι ο οδηγός δεν είχε καθήκον να δει τον πεζό και δεν υπήρξε 30

θετική μαρτυρία από ποια απόσταση ήταν ορατός ο πεζός από τον οδηγό του αυτοκινήτου.

5 Τη νύκτα της 2ας Φεβρουαρίου, 1987, ο Γεώργιος Α. Γεωργιάδης, 29 χρονών, χημικός μηχανικός, υπάλληλος του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας, με τη συνοδό του - Περσεφόνη Παπαδοπούλου, Μ.Ε.2 - βγήκαν από την κύρια είσοδο του ξενοδοχείου "ΘΕΟΦΑΝΩ", στην οδό Δανάης, στην Πάφο, προχώρησαν με αργό βήμα στο δρόμο, με σκοπό να παρακάμψουν το σταθμευμένο αυτοκίνητο, με Αριθμό Εγγραφής ΡΚ 918, στην αριστερή πλευρά του δρόμου και 10 να προχωρήσουν προς το αυτοκίνητό τους, ΡJ 311, που ήταν σταθμευμένο στην ίδια πλευρά, περίπου 30 μέτρα μακριά. Ενώ ο πεζός βρισκόταν σε 2.60 μ. από το αριστερό σύνορο του δρόμου, 0.40 μ. δεξιά από τη νοτιή γραμμή του σταθμευμένου αυτοκινήτου, χτυπήθηκε από το αυτοκίνητο FH 596, που οδηγούσε ο Φοίβος Νικολάου, εκτινάχθηκε και προσέκρουσε στην πίσω δεξιά γωνία του σταθμευμένου αυτοκινήτου, ΡΚ 918, υπέστη σωματικές βλάβες και, 15 τελικά, υπέκυψε στο μοιραίο, στις 8 Φεβρουαρίου, 1987.

20 Ο διαχειριστής της περιουσίας του, με την Αγωγή Αρ. 2137/87, που καταχωρίστηκε στις 8 Δεκεμβρίου, 1987, εναντίον του Φοίβου Νικολάου, ιδιοκτήτη και οδηγού του αυτοκινήτου FH 596, αξίωσε γενικές και ειδικές αποζημιώσεις για τον τραυματισμό και θάνατο του Γεώργιου Α. Γεωργιάδη, για αμέλεια και/ή παράβαση των νομικών υποχρεώσεών του, ενώ οδηγούσε το πιο πάνω αυτοκίνητο στην οδό Δανάης, στην Κάτω Πάφο.

25 Ο εναγόμενος - Φοίβος Νικολάου - απεβίωσε και, κατόπιν διαταγής του Δικαστηρίου, αντικαταστάθηκε στον τίτλο της αγωγής από τους διαχειριστές της περιουσίας του.

30 Το Δικαστήριο εξέτασε το θέμα της ευθύνης και την επιμέριση εξίσου μεταξύ του πεζού και του αυτοκινητοδηγού. Αφού έλαβε υπόψη του £1.125,93 παραδεκτά ιατρικά έξοδα και εκτίμησε τις αποζημιώσεις για πόνο και ταλαιπωρία και για τους εξαρτωμένους γονείς του αποβιώσαντα, εξέδωσε απόφαση υπέρ του ενάγοντα, εναντίον των εναγομένων, για £4.962,00, με τόκο 6% από 1η Σεπτεμβρίου, 1988, ημερομηνία επίδοσης του Κλητηρίου Εντάλματος.

35 Το συνολικό ύψος των αποζημιώσεων δεν προσβάλλεται.

Για τον ενάγοντα, αναφορικά με το ζήτημα της ευθύνης, κατέθεσαν ο Μιχαλάκης Αριστοδήμου, Αστυνομικός 179 - Μ.Ε.1 εξεταστής της υπόθεσης, ο οποίος παρουσίασε σχέδιο πάνω σε κλίμακα, και η Περσεφόνη Παπαδοπούλου.

Οι εναγόμενοι κάλεσαν τον Πρωτοκόλλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, ο οποίος παρουσίασε τις καταθέσεις στην Αστυνομία του οδηγού Φοίβου Νικολάου και κάποιου Χαράλαμπου Χαραλάμπους, ο οποίος, εν τω μεταξύ, είχε αποβιώσει.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού αξιολόγησε την ενώπιόν του μαρτυρία, προτίμησε τη μαρτυρία της Περσεφόνης Παπαδοπούλου και δεν ενήργησε πάνω στην κατάθεση του Χ. Χαραλάμπους στην Αστυνομία. Έδωσε με σαφήνεια και επάρκεια λόγους γι' αυτή την προτίμηση. 5

Η ουσιώδης διαφορά μεταξύ της κατάθεσης του Χαραλάμπους και της μαρτυρίας της Περσεφόνης είναι η ύπαρξη ή μη σταθμευμένου αυτοκινήτου μεταξύ του σημείου συγκρούσεως και της κατεύθυνσης από την οποία ερχόταν το αυτοκίνητο FH 596. 10

Η κατάθεση του Χαραλάμπους είναι αντίθετη, όχι μόνο με τη μαρτυρία της Περσεφόνης, η οποία κατέθεσε ότι κανένα αυτοκίνητο δεν ήταν σταθμευμένο και έτσι η ορατότητα του οδηγού δεν εμποδιζόταν, αλλά και με τις δηλώσεις του οδηγού - Φοίβου Νικολάου - στη σκηνή του δυστυχήματος και στην κατάθεσή του στην Αστυνομία. Ο οδηγός ανέφερε, αρχικά, ότι χτύπησε το θύμα, γιατί δεν αντιλήφθηκε την παρουσία του εκεί και αργότερα, στην κατάθεσή του στην Αστυνομία, έδωσε ως λόγο μόνο την ανεπάρκεια φωτισμού. Ένωσε κάτι στο πλευρό του αυτοκινήτου του, προχώρησε σε μια απόσταση, εφάρμοσε τα ποδόφρενα και σταμάτησε το αυτοκίνητό του για να δει τι συνέβηκε. 15
20

Στο Δικαστικό μας σύστημα η πρωταρχική ευθύνη για τη διαπίστωση των γεγονότων ανήκει, κατ' εξοχήν, στο πρωτόδικο Δικαστήριο, το οποίο έχει την ευκαιρία να δει και να ακούσει τους μάρτυρες και να εκτιμήσει την αξιοπιστία τους στα πλαίσια της ζωντανής ατμόσφαιρας της δίκης. Αυτό, βεβαίως, δε δημιουργεί τεκμήριο ότι η πρωτόδικη απόφαση είναι ορθή. 25
30

Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, εκτός εάν ο εφεσείων ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής ή ότι τα ευρήματα δε δικαιολογούνται από τη μαρτυρία, θεωρουμένης στο σύνολό της. Με απροθυμία επεμβαίνει στα ευρήματα γεγονότων, εκτός στις περιπτώσεις όπου η δικαιοσύνη το απαιτεί, όταν τα ευρήματα αυτά δεν είναι εύλογα επιτρεπτά με βάση τα πρωτογενή γεγονότα. Ο εφεσείων έχει την ευθύνη να πείσει το Δικαστήριο ότι τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι λανθασμένα - [βλ., μεταξύ άλλων, 35

- Sofoclis Mamas v. The Firm "ARMA" Tyres* (1966) 1 C.L.R. 158·
Marikkou Nearchou v. Maria Demetri Papaefstathiou (1970) 1
 C.L.R. 109· *Polykarpou v. Polykarpou* (1982) 1 C.L.R. 182· *Roussou*
 5 *v. Aristodemou* (1989) 1 C.L.R. 12· *Φοίβος Μαυρίδης v. Rima J.*
Dharaghji και Άλλων (1990) 1 Α.Α.Δ. 1013· *Simon Carl Bullows v.*
Ανδρούλλας Νεοφύτου και Άλλης, Πολιτική Έφεση Αρ. 8761, (Από-
 φαση δόθηκε στις 28 Ιανουαρίου, 1994, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)].

10 Η δικηγόρος που εμφανίστηκε για τους εφεσείοντες ενώπιόν
 μας, που δεν είναι η δικηγόρος που καταχώρισε την έφεση, ανέπτυ-
 ξε τον κύριο λόγο του εφετηρίου με υποτονικότητα, σε σημείο που
 μπορεί να θεωρηθεί ότι ορθά τον εγκατέλειψε, γιατί είναι αβιάσιμος
 και αστήριχτος.

Τα γεγονότα, όπως τα βρήκε το πρωτόδικο Δικαστήριο, έχουν:

15 Η οδός Δανάης οδηγεί από το εργοστάσιο ΣΟΔΑΠ στην Κάτω
 Πάφο προς τη Γεροσκήπου. Το ασφαλικό κατάστρωμά της είναι
 7.00 μ. Στη δεξιά πλευρά έχει χρησιμοποιήσιμο παγκέτο πλάτους
 4.00 μ. Στην αριστερή πλευρά, με κατεύθυνση προς Γεροσκήπου,
 20 βρίσκεται το ξενοδοχείο "ΘΕΟΦΑΝΩ". Μεταξύ του κτιρίου και
 του δρόμου υπάρχει προαύλιο. Ο δρόμος πέριξ της εισόδου του ξε-
 νοδοχείου φωτιζόταν, τον ουσιαστικό χρόνο, από τα εσωτερικά φώτα
 του ξενοδοχείου και από συνηθισμένο λαμπτήρα στο δρόμο, τοπο-
 θετημένο σε μια απόσταση, περίπου, 28.00 μ. από το σημείο σύ-
 γκρουσης. Έξω από το ξενοδοχείο, στην αριστερή πλευρά, βρισκό-
 ταν σταθμευμένο το αυτοκίνητο PK 918.

25 Τη νύκτα της 2ας Φεβρουαρίου, 1987, ο πεζός και η συνοδός του
 - Περσεφόνη Παπαδοπούλου - πήγαν στο ξενοδοχείο με το αυτοκί-
 νητο του πεζού - RJ 311 - το οποίο στάθμευσαν στην ίδια αριστερή
 πλευρά του δρόμου, περίπου 30.00 μ. από το σημείο σύγκρουσης.

30 Η ορατότητα από το σύνορο του δρόμου, μπροστά από το ξενο-
 δοχείο προς ΣΟΔΑΠ, ήταν 80.00 - 100.00 μ. και δεν υπήρχε οποιο-
 δήποτε σταθμευμένο αυτοκίνητο ή άλλο αντικείμενο που να την πε-
 ριορίζει. Ο καιρός ήταν αίθριος.

35 Ο πεζός και η συνοδός του βγήκαν από το ξενοδοχείο, με αργό
 βήμα προχώρησαν προς το δρόμο, με σκοπό να παρακάμψουν από
 τη δεξιά πλευρά το σταθμευμένο αυτοκίνητο PK 918 και να προχω-
 ρήσουν προς το δικό τους αυτοκίνητο. Είδαν από απόσταση 60.00
 μ. το αυτοκίνητο του οδηγού να έρχεται από τα δεξιά τους - από την
 κατεύθυνση ΣΟΔΑΠ - με μεγάλη ταχύτητα. Ο πεζός είπε στη συνο-
 δό του: "Πρόσεχε Περσεφόνη, αυτός ο άνθρωπος τρέχει σαν τρε-

λός.” Ο πεζός, με αργό βηματισμό και με κάποια επιφύλαξη, κάλυψε 2.60 μ. του δρόμου και, έτσι, βρισκόταν 0.40 μ. δεξιάτερα από τη νοητή γραμμή της δεξιάς πλευράς του σταθμευμένου αυτοκινήτου PK 918, οπότε χτυπήθηκε από το ερχόμενο αυτοκίνητο, εκτινάχθηκε και προσέκρουσε στην πίσω δεξιά γωνία του σταθμευμένου αυτοκινήτου και υπέστη σωματικές βλάβες. Ο οδηγός προχώρησε σε κάποια απόσταση, σταμάτησε το αυτοκίνητό του πάνω από 25.00 μ. από το σημείο σύγκρουσης και, όταν του παρατηρήθηκε ότι έτρεχε πολλά, απάντησε: “δεν σας είδα”.

5

Ο πεζός μεταφέρθηκε, τελικά, σε ιδιωτική κλινική και στις 8 Φεβρουαρίου, 1987, απέθανε ως αποτέλεσμα των τραυμάτων που υπέστη στο δυστύχημα.

10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε ότι η παρούσα περίπτωση και τα γεγονότα που την περιβάλλουν δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως *dashing case*, γιατί δεν υπήρξε απρόοπτη και απότομη προσπάθεια διασταύρωσης του δρόμου.

15

Συμφωνούμε με το πρωτόδικο Δικαστήριο, ότι η παρούσα περίπτωση δεν έχει τα στοιχεία της απρόοπτης και απότομης εισόδου ή βαδίσματος πεζού στο δρόμο, στην πορεία του αυτοκινήτου.

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο είπε ότι ο οδηγός ήταν αμελής, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η περιοχή ήταν κατοικημένη, το φωτισμό του δρόμου, οδηγούσε με μη ασφαλή, κάτω από τις περιστάσεις, ταχύτητα, δεν είχε την πρέπουσα προσοχή, γιατί άλλως θα έβλεπε ή έπρεπε να δει το θύμα και τη μάρτυρα Παπαδοπούλου από την απόσταση που έχει προαναφερθεί, ούτως ώστε να λάβει μέτρα για να αποφύγει τη σύγκρουση. Υπήρχε αρκετός ελεύθερος χώρος δρόμου στα δεξιά του.

25

Αναφορικά με το θύμα, είπε ότι έπρεπε να περιμένει να περάσει το αυτοκίνητο, το οποίο είδε από την απόσταση των 60.00 μ. να οδηγείται επικίνδυνα. Παρά τον κίνδυνο, μπήκε στο δρόμο, διάνυσε 2.60 μ. - έστω και αργά - του πλάτους της ασφάλτου, με σκοπό να προσπεράσει το σταθμευμένο αυτοκίνητο.

30

Με βάση τα πιο πάνω, επιμέρισε την ευθύνη εξίσου στα δύο μέρη.

35

Η δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι ο οδηγός δεν είχε καθήκον να δει τον πεζό και ότι δεν υπάρχει μαρτυρία από ποια απόσταση ήταν ορατός ο πεζός.

5 Όπως είναι πρόδηλο από τη μαρτυρία που δέχτηκε το πρωτό-
 δικό Δικαστήριο, υπήρχε ανεμπόδιστη ορατότητα 80.00 έως
 100.00 μ. από την κατεύθυνση που ερχόταν το αυτοκίνητο προς
 τον πεζό, και αντίστροφα, και οι πεζοί είδαν το αυτοκίνητο από
 10 απόσταση 60.00 μ. Με βάση τα στοιχεία αυτά, είναι φανερό ότι ο
 οδηγός, αν είχε την πρόεπουσα παρατηρητικότητα και κατόπτευση
 του δρόμου, θα μπορούσε να δει τους πεζούς από απόσταση, του-
 λάχιστον, 60.00 μ.

10 Η δικηγόρος των εφεσειόντων παρέθεσε την υπόθεση *Carter v.*
Sheath, The Times - 10 Αυγούστου, 1989 - στην οποία αποφασί-
 στηκε ότι το γεγονός ότι ο οδηγός δεν είδε τον πεζό πριν τον χτυ-
 πήσει δε συνιστούσε από μόνο του αμέλεια.

15 Η υπόθεση Carter αποφασίστηκε πάνω στα ιδιάζοντα περι-
 στατικά της. Υιοθετήθηκε το πιο κάτω απόσπασμα από την υπό-
 θεση *Rhesa Shipping Co. S.A. v. Edmunds* [1985] 1 W.L.R. 948,
 954:

"The judge is not bound always to make a finding one way or the
 other with regard to the facts averred by the parties.

20 He has open to him the third alternative of saying that the party
 on whom the burden of proof lies in relation to any averment
 made by him has failed to discharge that burden."

25 Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης είναι τελείως διαφορετι-
 κά. Υπήρχε μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου και για τον τό-
 πο που βρίσκονταν οι πεζοί, τον τόπο αφετηρίας τους, τη δια-
 δρομή τους, το ρυθμό του βήματός τους, την ορατότητα και την
 απόσταση από την οποία είδαν το ερχόμενο από τα δεξιά τους αυ-
 τοκίνητο. Ο οδηγός είχε καθήκον επισκόπησης του δρόμου μπρο-
 στά του και να δει τον άλλο χρήστη του δρόμου - τον πεζό.

Ο οδηγός του αυτοκινήτου ορθά βρέθηκε ένοχος αμέλειας.

30 Στον επιμερισμό της ευθύνης μεταξύ των μερών οι καθοριστι-
 κοί παράγοντες είναι η υπαιτιότητα και η αιτιώδης συνάφεια με-
 ταξύ της αμέλειας που προξένησε το ατύχημα και της ζημιάς που
 προκλήθηκε και αποτελεί το αντικείμενο της δίκης.

35 Είναι πάγια νομολογημένο ότι ο επιμερισμός της ευθύνης είναι
 πρωταρχικά ζήτημα που αποφασίζεται από το πρωτόδικο Δικα-
 στήριο και το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν

υπάρχει πλάνη νόμου ή γεγονότων - (βλ. μεταξύ άλλων, *Covotsos Textiles v. Serghiou* (1981) 1 C.L.R. 475· *Christoforou v. Solomou* (1981) 1 C.L.R. 612· *Petrou v. Socratous* (1988) 1 C.L.R. 595).

Με βάση τα όσα έχουμε αναπτύξει, καταλήξαμε να μην επέμβουμε στον επιμερισμό της ευθύνης.

5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.